

[Grethe Philip]

beskæftigelsesmuligheder for de mange kvinder, der søger ud på arbejdsmarkedet. Det er efter min mening ikke tilstrækkeligt, at man kommer med ekstratilbud om korte kurser eller med en lidt større indsats inden for arbejdsformidlingen. Det er selvfølgelig i sig selv godt, men det er bare ikke tilstrækkeligt. Vi må kende de tilgrundliggende udviklingstendenser for at kunne klare beskæftigelsesvanskelighederne og sætte ind på rette vis.

Det radikale venstre har deltaget i en lang række sparerunder gennem de senere år. Vi har også her op til finanslovsforslaget været med til at gennemføre besparelser, som var led i et forlig, men hvor vi deltog, var der andre forligspartier, der undslog sig. Vi mener, at det løbende vil være nødvendigt i den offentlige sektor på samme måde som i den private sektor at rationalisere arbejdet ved at tilrettelægge arbejdsgangen bedst muligt. Vi har til dette brug for medarbejdernes positive medvirken. I en kriseperiode er der ikke megen idé i for enhver pris at skære ned på personalet, hvis det fører til nedsat serviceniveau.

Vi har i nogle år været ganske hårde med at gennemføre besparelser på dele af det sociale område. Der var kommet en vis løshed ind i systemet, som førte til et for lidet kontrollabelt personaleforbrug. Det har nu ændret sig, og vi ser med glæde, at kommunerne har fået langt bedre styr på deres udgifter og på deres personaleansættelser ude i institutionerne. Men det er mit indtryk, at situationen på mange plejehjem og på mange daginstitutioner og også på områder inden for åndssvageforsorgen nu er meget klemt. Jeg spørger derfor: vil det være muligt i forbindelse med de kommunale initiativer for at afhjælpe ungdoms- og kvindearbejdsløsheden at afhjælpe dette? Jeg spørger specielt såvel socialministeren som arbejdsministeren.

Jeg påhørte med interesse hr. Christophersens udtalelser om venstres synspunkt på besparelserne. Jeg mener, han dermed lagde op til nogle værdifulde drøftelser, som vi kan få meget ud af. Jeg konstaterede også, at han ligesom vi må tage skarpt afstand fra de meget forenklede tanker om det ønskelige i besparelser, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) flere gange har været inde på, og som i det hele taget fremskridtspartiet gør sig til talsmand for.

Omlægningen af finansåret, således at det vil komme til at følge kalenderåret fra den 1. januar 1979, betyder, at vi nu får samme finansår for staten og for kommunerne.

Budgetredegørelsen giver os håb om væsentlig bedre muligheder for samkøring af den samlede offentlige virksomhed med rullende budgettal for 4 år ud i fremtiden. Hermed får vi et værktøj i hænde til en væsentlig bedre prioritering, ikke alene inden for den enkelte sektor, f. eks. skole- og sundhedsvæsen, men også sektorerne imellem.

Vi er vist alle herinde klar over, at det har knebet med en samordnet styring for stat og kommuner under ét. Nu bliver de tekniske muligheder bedre, men vi må gøre os klart, at dermed fjerner vi selvfølgelig ikke politiske vanskeligheder ved planlægning og styring. Jeg lægger også vægt på, at folketinget dermed får bedre mulighed for en seriøs drøftelse omkring de vanskelige prioriteringsproblemer.

Lad os begynde med denne prioritering snarest, og vi kunne jo passende begynde med investeringsplanen. Jeg spørger derfor regeringen: kan vi få oplyst, hvornår vi får den her på folketingets bord? Jeg mener, at det haster, bl. a. med henblik på de forestående store trafikinvesteringer og også med henblik på investeringer til energiformål.

Jeg håber som sagt på mere grundige drøftelser af regeringens budgettal for de nærmeste 3 år efter finansåret, altså de såkaldte BO-tal. Det er egentlig mærkværdigt, så lidt vi drøfter dem herinde, når de lægges frem, i betragtning af, at de dog har været udgangspunktet for alle sparerunder. Vi har jo forsøgt forskellige gange under forskellige udvalg at få disse drøftelser i folketinget, men må vel stort set sige, at de har lidt skibbrud. Jeg håber, at der kan findes udveje for netop at få denne drøftelse, og at vi også selv hver for sig vil kunne gøre os egnede til den.

Jeg bemærkede, at ministeren i sin fremsættelsestale nævner, at der på kontoen for den sociale pensionsfond for årene 1979-81 er budgetteret med årlige udbetalinger på 940 mill. kr. Socialministeren gav under pensionsreformdebatten i foråret udtryk for, at der var midler at hente fra den sociale pensionsfond til forbedring af de sociale pensioner og dermed af pensionisternes forbrugsmuligheder.